

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४२८
घ
Title लटक मेलन प्रहसनम्
Author शकुन्धरः
Extent १७ पत्र Age _____
Subject नाटक

लटक मेलने नाटक ॥
२८

नं. ४२८

द्विदशपदादी २

सहस्रनयनप्राणिपातनीउठ कक्षातठ प्रणयिनीमदनप्रशस्तिं। आस्रजिग
त्रयसुदेतिनयनुजाभ्यागौरीनखकृतपदावलिमिन्दुमौलिः॥ ३॥ **नर्दते**
सूत्रधानः॥ अलमंतिविज्ञनेण॥ गोविंददेवः प्राधितः प्राधिया श्रीमान्महा
मांडलिकाविनायकः। कविप्रियोनाटकनर्तनार्थमादेशयन्मां गणरंगमल्ल
ः॥ यदद्यावसन्नसमर्थविकाशसमुचितेन कविनाजश्रीशंखचरविनाविने
नलटकमेलनाप्राप्रहसनेन अस्मान्विनोदयेति॥ अन्यच्च॥ अस्मिन्वस
कलदामोदरकुलकमलवनविकाशनास्कनस्य प्रत्यर्थिपाथिविमहापवि

प्राप्ति ३

चंडू पुराण के

मथनाकुलितदिक्कुंजरकदम्बस्य अर्थिजनतापतस्क रस्यां ज्ञास्य न क
 रणीया ॥ **तथा हि** ॥ निस्त्रिंशत्तकुंनिकुम्भविगल मुक्ताकलापाकु
 राः कंकालामलककृशैः पतदसृक्षैः कुपैलितोदराः । मज्जद्भुवको
 टिमथनकलादन्नाविवीरश्वियो येनेता विहिताः पयोष्विविषमा
 भीमा नृणोऽणयः ॥ ॥ येन गन्तीने समने त्रिपुगणं मुन्मथ्य मार्गिणैः
 गणैः । मार्गिणानिवह विनद्धा स्त्रित्वमत्कारका निणः करिणः ॥ ॥ **नेप**
थ्ये ॥ अये कोय मनेक पंडित मंडिताग्रसिमाग्र कवि राजता नाद्यनु

= मार्गिणानां याचकानां निवहाः सहृदयेन विनद्धा प्रदायताः ॥

नार

मुद्यतः॥ **सूत्रधारः॥** अलंमति प्रलपितेन॥ **यतः॥** वित्रं च वित्रं स्वलतिव्रं
ज्ञानं शीलाकरः शंखवरं मनोति। विद्वज्जनानां विनयानुवर्तनी वात्री प
वित्रीकरणः कवीन्द्रः॥ गोविंददेवमंत्री स्वपुनस्कृताद्याः **स्वतः स्वत्याः**
कुतो दुर्जनतर्जना वकाशः॥ **उक्तं च ते नैव कविना॥** वक्ता विश्वविनो
धिनः कतिपये द्वित्राः पवित्रा शयाः कुरुोक्ति प्रकरोद्गुणस्त्रिवनुनादोषो
न्मुखाः पंचषाः। दुष्टः कोपिलसद्विजिह्व दमनव्यापानलीला नि
वे गोविंदादपरः पतः पतगुणग्राही न कश्चित्युतः॥ किंच॥ कतिपय

= द्वौ वात्रयो वापानेमाणमेवा ३

= द्विजिह्व दमनं द्विजिह्व दमनं तस्य व्यापानः तस्य लीला ल
संती वासो। द्विजिह्व दमनं व्यापानलीला वेति सैव निर्विषय

= आगच्छति ३ = नेदीदीना ४

निमेखवन्निनिजन्मजनामरणविह्वले जगति । कल्पांतकोटिवंशुः सुख
नतिकवीनायशः प्रसरः ॥ **नेपथ्ये** ॥ पुनोर्वलोका ॥ **मुखकमल** पत्रि
वन्निनिरसदरदलितपाद्मिनीनिवहः । **अथमुपसर्पति मंदी** **वीदनव**
नपावनः पवनः ॥ सूत्रधारः ॥ **आकाशकलहत्वा** ॥ द्विमुखानां ३
पटुडिडिमगोमुखलाक्ष्मणमृदंगपट्टहानां । अथमपरः श्रुतिहा
नीविहरति गगणागणे निनदः श्रुत्यात्र ॥ **पुनोर्वलोका** ॥ अएदंतु
नाद्याः कुट्टन्याः पुनतोच्चजंगसंकेतवन्तते ॥ तदुपसर्पामीतिनिः

= जली ३ गीतकंश

= तात्किं नम्रं हानिर्वर्ज्यं कृत्वा चूनिनाजनी। वंध्यं निःफलं ॥ ३

= दनिहृद्गायामीनेत्तापसिकाः अज्ञानाभिः ॥ ३४

स ३

= अनुग्रहः = एवासां मन्त्रमधुकरकलकंठिकलकलाकुलितदिधुखोवसंतसमधोवर्तते। कलकंठिकः कोकिलः

कान्तः ॥ **अज्ञावना** ॥ ततः प्रविशति दन्त्रं मूलगामीणा दंतु रानामकुटुनी । दन्तु रा
पानिकम्पावैलोक्यं ॥ ए सौ सौ मन्त्रमधुकरकलकंठिकलकलाकुलितदिधुखोवसंतसमधोवर्तते
नैमउवदृदि ॥ तां किं लैगिष्ठा दिवंधश्चकदुश्चूडभाषणः दनिहृद्गायामीणो ना
वासिउश्चञ्जाणरासी ॥ **अन्नं व** ॥ ठगौली गामीणेण जडासु रादिश्च वनेण द्वादि
या पिच्छिद्या ॥ सुंडे वाउ गामीणेण सहासालिणा महोवज्जा एण विवंधश्चक
दुश्चयण करं डिधं नं डिआ ॥ **दीहीही** ॥ दुटौली गामीणस्स फुरक्कटमि
स्सस्स विलष्वणं प्रोत्थय सत्यधं ॥ चमनौली गामीणस्स विपे न कुलं णिअ

कलकंठिकः कोकिलः

प ४

उस्तक

पार्थ

= ठगौली गामीणेन जडासु रादिगं वनेण नदृष्टापिच्छिका ॥ ४

= सुंडा वान गामीणेन सहासालिना महोपाध्यायेनाविवंधकृत्वा नन्वकरं डिधं नं डिआ ॥ ५

विप्रकुलं निलजकुलं

वमनसेन विवाहवा सिनातेन कुविदकेन वपन
नाक रेणुना निवा १० नाप ८ सा नि का १२

= टिकवार गामसु खमंडने न कुलवा घिना वडु केन वंध्यं कृत्वा मइहा धोत्रिका २
= नंडवार गामीणस्य निन कन कुलस्य डीतुके तो वैद्यस्य मूषकेः खंडिता अभुत कुंडिका

ज्जुलं ॥ हं डवाड गामीणस्य निन श्वन कुलस्य जंतुके तु लो वेड्डस्य मूसराह
खंडि आ अभय कुंडि आ ॥ टिक आड गामसु हर्म डणे ल कुलवा हिणा वडु ए
ल वी व अं कडु अण इ छि आ धोत्रि आ ॥ नि सन्न गाम सन कमलै नाय हं सेण
नाउत्र ना एण संगामु विसनेण वं व अं सुण य स पाणि य दि स ॥ **ही ही ही** ॥
गौली गामीणस्य गडसा न स डकु साहु णो लेह सं पुडि अ पवाह पाडि आ
वमन सेन विहा नवा सिना तेण कु वि दयेण वसणा पनेण णणि आ डि यं पयुसा
नि अ ॥ ना एहि जयि अ अ दे हि नं डि दहि ॥ नणि अ अ के णा पि । दड

= नावत एनिउत्ता आधेः पंडितो सि ।
= निः सत्य गाम सनः कमल नाज हं सेन नाड पुत्र नाजेन सं गाम विसने वंध्यं
अनः पाणि दत्तो ५
= गौली गामीणस्य सुगन साधनानां गुणानां विवरणं प्रकाशयति ३
= ननुवायः कुविदकः २

= दग्धांनुजंगः यो निजगृहलोकः । दग्धमेवः योदानविद्विजितः । सनकत्रयः ओहृष्टघेनरोवेना
 = पुङ्गोरासिकः ।
 = ती ४
 = श्रीकः ४

पुत्रं गृह्णति यच्च न लौटि ३ दृष्टिं सिनेहुं जुदाण विवाङ्गि ३ । सोण कुतुबुङ्गाहि
 पदणनुव्वइ पत्थउकवणुजु निहुनवुव्वइ ॥ नेपथ्ये ॥ वामागतावारविदीव
 निष्पः पनापका नव्यसनेकनिष्पः । अयं सवेदार्थपथ प्रतीपः सत्ता
 सालिः कौलकुलप्रदीपः ॥ पुनः सहासं वदुः ॥ अये आश्वयमाश्वयं इ
 दानीं कुट्टनीगृहं मलं कथ्यते । अहो जपा व्याघ्रसभासालिनादां भिकवक्रव
 त्रिनि निदितवनमा लिना ॥ ततः प्रविशति कुलव्याघ्रिनावदुके नांनुगम्य
 मानः सभासालिः ॥ **सभासालिः** ॥ भो भो कुलव्याघ्रे कसार्दुता नाम कुट्ट

एवासावशीकरणमंत्रं जपन्ती जुगं गमन् प्रलोकयन्ती निभति ५

नी॥ **कुलव्याधिः॥** ऐसा सावसीयण मंत्रं जपन्ती जु यंग मगं प्रलोचयन्ती विवृ
दि॥ **सनासलिसावीद्य॥ स्वगतं॥** अन्ननिमित्तं नयनद्वयेन कविप्रयातं
नवयौवनेन । नमो कपोलौ पतिने कुवाभ्यां मन्त्रे भया नमथ शायकानां॥
किं व॥ जुगं गदं शव्यसना कुलाद्यादं नावहिगी इव दंतुनायाः । विधानु ५
संधान परातदीया पाशोपमावलातिकर्णप्रालिः॥ **उपसृत्य कलेस्पृष्ट्या**
॥ सहासं॥ अहं मनिवादये॥ **दंतुना॥** मय नर्मजनी दे प्रसीदतु॥ एदं
नदी सणं॥ एत्थ उपविशतु उवज्जातु॥ **उपविश्य सनासलिः॥** अएदं

इदं नडासनं

अत्र उपविशतु पा व्याघ्रः

मदनमंजरी ते असदतु

अं वकारः ॥ २

एवमः सनासालिनामोपाध्यायः ॥ ३

यस्य कलहविद्या नाम यानी ३

नन एवास्मात्तिनी कणितो वसंत समयगीतिः ॥ ततः कुतो मदनमंजरी ॥ उपवि
शती दंतुना ॥ मद्यणमंजरी द्वे द्वे ॥ मदनमंजरी उपसृत्य ॥ सलङ्का ॥ अं व
को ए सो ॥ **दंतुना** ॥ ए सो सो सहा सलिणाम वज्जा ३ ॥ जस्स कलह विद्या
णाम पत्री इणी ॥ **सनासालिः** ॥ ताम वलोक्य ॥ अये दो वौ पिलीलावतीना
वि त्रभुन्मादयति ॥ **तथा हि** ॥ आनंदका निमदन करदप्यहा नि पीयू
षपंक परिहास रसलुका नि ॥ प्रेमप्रसा नि परमान्युदयानुका नि वामं नु
वा महं किं न मनो विकानि ॥ **कुलव्याधिः** ॥ उवज्जा ए जह तु भु वानि

उपाध्याय यथा तत्र वनिर्न कलहविद्याज्ञातव्यं तात्किं कर्तव्यं

स्त्रीणां

= अथैव कलहा प्रिया समं एतेषां दशना दशानि नखान् नखिक नवरण प्रवंध सुहावदः कलहः
 स कृतः ॥ ३

= एतेषां किं कलहा प्रिया नाम ग्रहिणी २

= खं ४

अंकलह प्रिया एजाणि दधना किं कादध ॥ दंतुना ॥ सत्रासां सोल्लासी ॥ ए
 दाणी किं कलहा प्रियाणामग्रिणी ॥ कुलव्याधिः ॥ सोल्लास ॥ अथैव इ ॥
 अज्जं जेव कलहा प्रिया एसमं एदाणं डिसणा डिसणि एहाण हि क नवल
 ण प्रवंध भीसणो महाहवो कलहो संबुत्तो ॥ पणमं दवीही डेण ॥ नदो खट्ट
 मच्चय खंडेण ॥ तदो अलात खंडेण ॥ ततो पि डि अं एहं ती एहाणि ३ म
 हाहवो ॥ एदेतां हेणि अणी सा निदा ॥ दंतुना ॥ उवज्जा एणकी संतादि
 सी एसंगमो कदो ॥ **सत्तासत्तिः** ॥ सानशानि हो त्रिय सुता ॥ मत्स्य हयु

= ततः अलात खंडेन ततः पिठिकां इच्छंत्याह २ = अथमंदवी खंडेन ॥ ततः खट्टमं वखंडेन
 महाहवः एते तया हत्यानिः सानिनाः ३ = उपाया येन किमिति तादृश्याः संगमः कृतः २

आमीणा मासोपवासिनी किंतु गच्छसीवेति छति प्रगच्छावच्छाव । अतएवाह
 पतिनकुचस्पर्शनीतः प्रवततननिवेदोदनाद्योतः ॥ दंतुग ॥ शुभमिणं तुम्हाणं प
 डिआणं ॥ सो द्वेगं मदनमंजरी सस्कृतमाशित्य ॥ अथास्यति नवनमयं
 विनियमितं सादृगनुगः । वंध्यासुतहृदयस्थितमालेव गगनकुसुमानां ॥
 मदनमंजरी मवलोक्य सभासालिः ॥ कदा कौत्रिनी लोत्पलदल विशाल
 लसदृशं त्रिधा वद्धं मध्यं बालिनि वलं वीक्ष्य विविना । प्रवचः कोप्यस्याऽस
 नकलशयोश्चोत्तुं नैव नौ नितैव प्राप्ता गदतं सगमनं क्लेशदमनश्च ॥ अपि व ॥

ल
 नः कठकटमनः

मामविसरेण नञ्पुत्रराजेन वंशकः श्वादनः । ४

नेन कवलितस्त्रि ४

हृषेत्युल्लूकपोलया म्रनमनया लोलया बालया हेमा स्त्रोत्रह वक्रया बलवलनेत्रोत्पल
प्राप्तया । दृष्टवेदेनया कुमंत्रिविषमैः संधानमंगकुलैः किंनस्या मदनोपि पुंस्त्रितशत्रैर्या
७ वनलक्ष्मीकृतः ॥ दंतु नामवलोक्य सभासालिः ॥ अये कुतो जीवा वणव्याकुलि
तानवत्याः ॥ दंतुना ॥ संगामविसरेण नाञ्जना एणवधर सुणहो दिसो । तेण कम्मा
डि दन्दि ॥ सभासालिः ॥ कुलव्यावे समाहूयता जंतुकेतुना मा महावैद्यः ॥ कुल
व्याधिः ॥ जंतुकेतु माहूय कुलव्याधिः ॥ एदाण गहिर नाडी वणाण विस
माठवया ॥ दंतुना । उवञ्जा य किं म विड वेदि ए सो ॥ सभासालिः ॥ कि
म विदितो य नवत्याः ॥ अविलंबं कूपरूपः कटु रटिता कुलितदिश्रुखे मुखरः ।

एतेषां गंजीरनाडी वणाणां विषभा उपवासाः । १

अविलंबं वोगनी रंकुपः तस्य पुत्रं पालयन्त्यः । सभासालिः मूत्र एव । कटु कण्डुः सहं रटितं पानिना खणं यस्य सः । निध

उपाध्याय किं मा विड वयं तवः
© Dharmaputra Trust J&K. Digitized by eGangotri

येनात्मानं नाह्यति प्रथयन् । मनुष्यान् जालिनां व्याधयः मनुष्यान् वद्धिना एव व्याधयः
 ५ पादिसुदृढिनां व्याधयः । पक्षिमनुष्यान् जालिनाः प्राणिनः व्याधयः विगताधयः विग
 तमनः पीडाः ३ वधी निर्वहिः पीडा निनासात् मन्त्रयुक्तं विष ३ वधेषु मन्त्रेन न वेत् । मन्त्र
 तेनेन जीवदानं जीवदानं विना मन्त्रे स्थिते सति । यमेन मन्त्रा हा नादि नियमेन ३ वधे वीनाक
 मापे ५ कुत्सितकरीणामः कुविद्यामवधिः कुलव्याधिः ॥ **दंतुना** ॥ नाभौ उव ज्ञा य ए आनि

सो को वेज्जो महावाहि वध ३ अत्यि । **सनासलिः** ॥ नाकेर्णिना निव्याजं तु केतो
 रनिवादिन प्रसगाणि उपचारववनानि । **तथा हि** ॥ उक्ताशेर्कं दाहः प्रवृत्ततपयः
 पानं मीमक्षनात्ने वक्ता कृष्टिः कृशानां सुदरनय हरा कर्कटी शकुमिश्रा ।
पैथ्यापैथ्या तिसारे द्वाशे सउजिहितः द्वात्रिंशं प्रयोगं सै सै मिथ्योपवा
 ने सत्रुणयति यमा ३ वरीं जंतुकेतुः ॥ जंतुकेतुः प्राविशत् । व्यावयो मनुष्यान् जालि
 लिता मन्त्रदत्तं मन्त्रं विषमवेत् । किं यमेन सउजा किं मौख्ये जीवदानं पुन
 स्थिते मधि ॥ श्रूयतां मस्मृहस्पनिर्व्यावयः ॥ श्लीपदेवन मे पीडा गलगंडो न

= हरीनकी ४ = हिता ४
 = पूर्वपक्षे तु । यमेन कालेन किमिति सुगमं मुख्यार्थं जीवदानं जीवखंडे
 न । ममेव हननं रुमत्तमेनेन किमपीत्यर्थः ।

नमोऽस्ति प्रतीतथो धर्म नग यत्र दोषि न सन्ति वा २
 नमोऽस्ति प्रतीतथो धर्म नग यत्र दोषि न सन्ति वा २

दृष्टे प्रतीतिकः ३

नमोऽस्ति प्रतीतिकः ३

महावेद्य मदनमंजरी मीनकीटकं गले

वाचने। गृहिणी ग्रहणी ग्रन्था क विनं बालक दयप्र ॥ **दंतुना** ॥ महावेद्य मदनमंजरी
 एमीणकंड अंगले ल गिदं वदु दि । नाकि नत्य कनी यदु । तं त्य ऊ सहं नग । **जंतुके**
तुः । दृष्ट प्रत्यय सा वदु पवानः ॥ पूर्व मुष्म शुस्य गले क कृष्टी लमा । तत्रा स्मिन्ति
 ना निने कनेण सकुदु चके नो शुस्य मुष्म वधा दृष्ट न नज्जु निनी कष्ट । ततः सन्मुख
 दिगलिता क कृष्टी । तदेतस्या अपि मुष्म वधा किं ना कष्यते । ततः सस्याह
 सत्या मीनकीटकं विगलितं । ततः सगर्वा निवर्ज तुके तुः । अवधार्यता मस्य
 दुपवानवातुर्यं ॥ सभा सतिः ॥ जंतुके तो महा प्रयत्नेन क्रियता मस्या मुपवानः ॥
 जंतुके तुः ॥ अस्मदनुमिता नामी सा गुह्या गाने पि न विख्याते विशेषः ॥ सभा सतिः ॥

अष्टहीनकत्वगत्वादिकवर्णसमूहः कलकलः २

निवेद्यतामुपचारः॥ जीतुकेतुः॥ श्रूयतां च न कमतं॥ यस्य कस्य नो मूलं येन केनापि पेषि
तं॥ यस्मै कस्मै प्रदानं यद्यदा तदा न विव्यति॥ सनासालिः॥ अद्य ह दृष्टोदनकल
कलः सीवतः॥ तत्किं न वतामुपचारं सत्रं सीजानः॥ जीतुकेतुः॥ नहि नहि नवाङ्गिनेव
यदि न त्र स्वस्य घनं कृतं॥ सनासालिः॥ नहि नहि॥ कुलव्याधिः॥ जे इतु
म्हेहि दुष्टोहि॥ विगततथ्यगर्द॥ ताकिं वञ्जेण लिहिलि ३॥ वणि यत
ण ३॥ जीतुकेतुः॥ अहो दुर्दैवं मे स्माकं निर्व्याधयः सकलनगरप्राणिनः॥ दी
र्घानिः श्वस्य॥ अहो विग्वलानं वर्धनपुरस्य॥ यतो वैद्य एव मृतकस्वदा मु
द्वहति॥ अत एवोद्वहनना नया द्रुजवेद्यकं मम हारय मद्यावलतं न कर्म न्यसी

यदि शुभाभ्यां द्वाभ्यां अपि न तत्र गतं तत्किं वञ्जेण निहनी वलिक त नद्यः॥

- महावेद्यानिमिताकुलं मम - लघुचारत्वात् ३

तद्योनौ यथं नग ५

मृगकस्पहिवालस्य सुकुमानस्य सुकरमुद्रहनं ॥ किं व ॥ श्मश्रु संवय विधौ सिकल
 कुलननाजनं । नोपसर्पति वेदे ये मृगं सुखं नि किं निषक ॥ सनासालिः ॥ अहं
 दिस्वस्वमनाथमैनिमतसीधिनो ब्रजामि ॥ जंतुकेतुः ॥ कीदृशं निधमः ॥ स
 नासालिः ॥ कण्टकशाङ्गे अन्यस्य प्रवेशो न दीयते । अयमेवा निमतो निधमः
 सर्वत्र । दंतुगा ॥ मंशवेज्जं निमिताल्लो मज्जं यणं लपे श्वदि । तां ३ सहं नग
 । जंतुकेतुः । कियद्दुः प्रपसि । दंतुगा । वडंतुष्पं जाव । जंतुकेतुः । अत्र वडव कोप
 स्त्रिकं । कुलव्याधिः । वेज्जं अज्जं ज्जे वं निमिताल्लो ता कि अं उववा नेण । जंतुकेतु
 : । मदनमंजरी मैवलोक्य । सनकलशाभ्यामैभ्यामैमुना गुतुणा नितीव विवेन । क

वडव को यावत् ३

वेद्यश्चाय एव निमिताकुलं सनकं न मुपचारेण निज्योपचारेण त्वर्थः २

= अनवर्धम एकागी निहता । अज्ञानराशिना तापसिकेन तत् आकी अत्रादेवान् स्थलेन आगतौ ४
 = अहं न अहं न ४

गी २
 ओ

स्वनमन्मथदीक्षा विविना विविना हुन वेतः ॥ पत्रिकृत्य वशीकरणं सैन्यं वाटनं मे
 वधं मनुसनामीति निः कान्तः ॥ ने पथ्ये ॥ भग्नशुनि स्य कचुर्जी गसीगः सीगीतका
 नद विनोदवैभुः । विकीतलज्जः स्मरवाणवत्री जटासु नक्षस्क ननकवत्री ॥ सतः
 प्रविशति जटासु गोनामा दिगन्तरः ॥ पत्रिकृत्य ॥ अलिहंत अलिहंत । अणवले द्वे
 महोले लि आ निहदा अज्ञाणराशिना तापसिकेन । ताहं गेएत्य विमालणत्थलं
 आचदे ॥ ने पथ्ये ॥ किं मंगं गं गानि मुखः कपाली द्विजिह्व रोषा कन धूर्त शूत्रिः । वि
 कीतलज्जो नमयन्नुजं गानं ज्ञानराशिं स्रुं पागतोये ॥ प्रविश्य अज्ञानराशिः
 मया सा पुष्पवाटिकायां चरंती निहता । तदिदं विचार्यतां । सनासलिना विमर्षवि
 वार्य ॥ यदा अज्ञानपूर्वकं छागीवव आचरितं स हि मुल्यं दातुं मेहसि । नो वेन्नत

= मध्यं ४

= जटासुनी ३

ज्ञानपूर्वकं नोदत्यर्थः ।

= छागीनितिमत्वा ननिहता ~ = वासिकामन्वानोनिहता न० । ~

किंनैपिसक्तसंश्रान्तगशिः । मन्माच्छागीनिननिहता किंनुवात्सिकौति ॥ सनासलिः ॥ नहि
 नितमैशानगशिना । तदृहाणजयपत्री । इतिजयपत्रमेप्यधिति । तपास्विनाधुनासन्प
 जितमैशानगशिना ॥ जठानाकुलठानावयस्यैकैत्रसमागमः ॥ अशानगशिः ॥ स
 कोप । अनेने । विशालनिलकांतं नंदनकोनकलानिवे । राजवेशमसरः कीकरीकके
 नोपनीयसे ॥ सनासलिः ॥ सकोप । कोपीनवानेपिजठप्रटलाकुलोपिनालस्थल
 स्खलितमस्मकणातुणाकः । उन्मादवधुपनीयगलेकमालावैवैष्टिवानवनि
 ताजघनीजघन्यः ॥ अशानगशिः ॥ मदनमंजरीमवलोक्य ॥ नेत्रानंदचुवः प्रमो
 दवसते तस्याः कुडुगीदृशस्रचंगपाः सनशैलमूलविलसन्मुक्तालनापाशित्वा । वि
 स्तीर्णैजिघनस्थली पत्रिसरेव्यामोहलीलाननन्त्रातस्वात्रकु रीगथास्पसिकुतः प

= अंसः ५ = तद्वचो कलमन्त्रिव ३

= हेचितमृग ~ = व्यात्रोचि ४

= पद्यत्रय ~ = निमित्तार्था Trust J&K. Digitized by ~ = क माला मन्वे विवाहवाजिता ४

अवशाता

दन्तुने आवाका माकुलो मदनमंजरी निमनेत्रा
गतास्वः ३ गोमावेः २ वोक्तिप्रदा २

मं ३

पाथो ३

वेसुवाणादितिः॥ पत्रिकृत्य । दुर्देवादेव वीनिता नतिपते नानंदकंदस्थली प्राप्ता कल्पलता क
थं कथमपि स्थाननिर्विस्मृताः । विज्ञातानमया जडेन पुलकैर्न वेदिना विह्वलाः पांगतरी
गलंगिमकलालीला निर्विः प्रेयसी ॥ पत्रिकृत्य दिगम्बरः । दंतुलेहं गे कामा उले मघन
मंजरी एलिमित्रे आगदेहि । ताकिं ए गि दुर्दिनो दीपन मुल्लेण सुवर्णघाटि घाहा उश्च
॥ दंतुगा ॥ नो नो भु अंग गायतु न्हे हिं जडा सुनो वसी अरण मने सिद्धि दोत्रि ॥ असा
नराशिः । मया तव वात्सल्या दुर्घाटन माया नैडा वशीकरण मंत्रा अस्मै प्रदत्ता ॥ जडा
सुनः ॥ तेहि जे धर्म तेहि हं गे सब विज्ञाणो धम्म वज्जा बलण सीला एल सलसी एकु
दुली एल भूवसी ए मुहउ अले पाडि दो ॥ दंतुगा । विमणा मया पमंजरी । तां जे
इत्थं कद्वं अलं कमी सिउंणी सारी यदु ॥ दिगम्बरः ससं नमं । लकुटमोद

कदले इति पाठः

तल्लि नट न्च निनवती पन मूल्येन सुवर्णघाटिका हाटकं । ६

नद्यदि उदं कर्तव्यं अलं क निशणो निस्सार्यता एवकाद्वं अज्ञानपाणिः ७

अर्थागस्य
नेत्रान्न न
स्पनरीगः
निरीत न
वेष्टा तस्याः
लीगिमक
लीलमक
ला २

नेत्रवर्मनः आवाः सर्व विज्ञा नो वर्मवर्णो बलनशी कर्मा
या लसलसाः कुरुन्त्याः गदस्या ध्रुवकोटने पतिता
। कदले इति पाठकं दने उदाया २

११

यः। मण्डिः। नही अणी सानिदद्यासवे। दिद्यं वनो विणी सानणीणो ॥ सनासलिः ॥ तदि
 मां मुष्टिं लकुटयः सवताः ॥ पुनं नैव लोक्षु। अहोपां डित्यं ॥ पुनस्त्रिदंडः पुनं नैव दंडः पु
 न४ पुनं वीकतां मुपेतः। तपास्विना मेत्य जघा सुरोधं नग्नो नैव दंडं वक्रवक्त्री ॥ पुनं नै
 व लोक्षु। युक्तं युक्तं केनापि। उभावप्यं श्रुतं ग्रंथा बुना वीपे जज्जमकौ। अहो मोहस्पमा
 हात्म्यं यदेकः शिष्यतागतः ॥ प्राची मेव लोक्षु। अये शशांक कननिकन वसन निवाति
 तनमो मनोहरादिशः। तथा हि ॥ एष स्वर्गनिरंगिनी जलमिलदिग्दन्ति दत्तद्युतिस्त्रय
 द्राजतकुं नवित्रमहरः शीतां शुभं न्युद्यतः। हंसीय त्पमलां बुजीयानिलस डुंडीन पि
 डीयति स्फुरे स्फुराटिक कुंडलीयति दिशामा नैदकी दीयति ॥ इति निः कान्तौ प्रथ
 मोकः ॥ ॥ ततः प्रविशति विश्वासघातक मित्रेणानुगम्यमानो निः सत्यश्र

११

केलेश्वरि नाडिजी
 नः ३

विष्णु ३
पुत्रकाविर्जीव २
अनिवारनिमित्तं यजमनं तदजिसारं ५

मीणः संग्रामविसरो नामा राजपुत्रः । राजपुत्रः सहर्षः ॥ कुट्टनी वामपाणिना प्र
णम्योपविशति । दंतुना । पुत्रयविर्जीव । संग्रामविसरो मदनर्मजरी मेवलोक्य
॥ एतानि तानि हरनेत्र शिखिप्रवैचंद्यस्मरव्रणविनाशरसायनानि । केषां
नविस्मयकृत्वाणि नितं विनीना विश्वप्रियाणि नयनाद्भवौ लोकिता नि ॥ अज्ञेया
श्वर्ग ॥ प्रखेरी नूपुरयुगलं प्रथयत्येनिसारं सुत्पलाक्षाणां ॥ इति निम्मुख
योऽनयोर्मध्यं नेत्यजतिर्पंचशरः ॥ किं व । नूनमुन्मादयत्येता नपुंसकैर्मपि
स्त्रियः । यदेश्चान्नकुचोपान्त्रयातायातपरीमनः ॥ प्रविश्य विश्वासघातकः ॥
सहर्षः ॥ उवहसदपि मलच्छीलच्छीरगाहनजलनिवासं । आलिं अणपानि
उवण नहि अगोरी ए सोहगं ॥ संग्रामविसरः । दंतुना प्रति ॥ मानं भुजद्वयो

उपहसति प्रेमलक्ष्मीः लक्ष्म्याः गनीरजलविजलनिवासं । आलिं गणपतिं नण नहि नगोयोः सोनाय २

मुख ४

राजपुत्र राजपुत्र मिदं युष्माकं ५

हंसं संग्रामविसर घाद युष्माकं राजवाहनं प्रयच्छति तदा तस्य किं कर्तव्यं ३

पाङ्क्तिर्नैव स्मदीयं न युष्माकमेव किं तु ममाद्यं नृपतिपुत्रो राजवाहनं तु रागा
र्थना नसिकस्य मदनमंजरी दत्तदयस्य संग्रामविसरस्य संग्रामविसरे किस
नः सीकनः ॥ दंतुग ॥ दं हो संग्रामविसर जड तु म्हाणं राघवाहणं पयच्छति ता
किं नस्म कादव ॥ संग्रामविसरः ॥ तदा तमेव आनुह्य पलायनं विवेच्य ॥ दंतुग
नौ उन्नराघकुत्रमिणं वृत्तौ ॥ मर्धणं मंजरी ॥ राहिं जेवै चारि राहिं सयं लज्जुवद
वल्लुहा तुम्ह ॥ तामो लिङ्ग संग्रामविसरः ॥ कोयै व्याज निधिः पुनः पुनरेसौ वक्रा कटा
क कटा के पस्वेद पत्रिकमै ननुपमै नानि विमृष्ट द्वलैः ॥ प्रसावान्नर जाल्येता निसरला
दृष्टि सिने सीकनै चो चान्त्रि युगा न सारं भट्टनै पला लोपमः ॥ मदनमंजरी सहर्षि
सर्वै रसै ॥ अज्ज के ला विद्यदण प्य मो दोण अयाणा णिण सज्जो नै वं धो ॥ षणि

१२

१२

त १

मोक्षः एते रेव चरितैः सकल युवति वल्लुनायुध ५

= कुकुनः ४ = संकेतः

= खलज नडुकि मवि कने डिमि नसे । डुह मव नरो डुः खाय नवती त्यथेः १

अस दुइ थाण विवत्रो दुमि थार । सत्राम विसरः । दनुना प्रति । त कुत्र मे वी व की कृतः सा
नने थः । दनुना । लोह संखली नं जि अ मं कमो डि अण आणी य दिक हि गदो । सीत्रा
म विसरः । मया विश्वास घात क सम द्दं क श ने न क्रीतः । सर्वा खेट क वतुनः ।
पितृ व दस्मान्युक्ता नि । अति दुर्ल लित नया स मातुः कौ डे स्वपिनि । व धूमिः स
ह क्रीडानि । नुचन न्मुखी बुजानि । तन्मित्र विश्वास घात क प्रबोधय स्वै न । वि
श्वास घात कः कुट्टनी कर्ण धुपेत् । इ मिण ए देण की णि दो भुं व व रां डि आ मा वि न
ल हदि । अन्न द्य । मयेण म ज नि गहि अ पला यि दुं छदि । जइ अण वा अत्थि
न दा दे पा य जु अलं छि वामि । अहं अण ए वि वी वामि । पुनः कर्ण धुपेत् ।
एदस्स सुवणे कल सो वि षादि । न जाय । जइ दि ए वं थं । त ए म ए अ छ द्दं वी टि

= एतस्स सुवण कल शा मि छानि = अ न य ३ = मदन मंजरी गृहीता पलो धि तु मि छति ॥ ३ = यदि अन्यथा अस्मिन् दाते पाद
= यदि दुष्ट वं थं त्वया मया अर्द्धं अर्द्धं = समीपान्ता ४ युगलं स्पृशामि ३
वैद्यै र्वा गृह्यतां = अथ आत्मनो दिव भ्रामि २

= तस्य ग्रामस्य वनादिका विनास्ति ४

= एष पुनः मंत्रे मीनचित्वा निःसार्यतां दुर्जनः

= यादिरना दृष्टाननुयुयं न कथं मदममं जनी
मृत्तिदिवसं युक्तात् गुणार्थं कृणुमिति ॥

अगही यदु । एसो ठने नं निआइ मारी यणी सारी यदु दुज्जणो ॥ दंतु ॥ ऊइ एआ
निसाणं तुहेता कवं मयण मंजरी नत्तिदि अहं तुहे गुणं गुहणं सुभं नदि । सीआ
मविसरः नो नो मित्र विश्वासघातकं निवेदय मम ग्रामी यव्या पान पट्ट कश्च विश्वा
सघातकः । तस्य ग्रामस्य वनादि आ विणात्थं । जइ किं वं भुलेण मरं जेव गहि
दा । अणो उण दा उं णिवेदी यदु । इति पत्रं समर्पयति ॥ स ग्राम विसरः प ८
ति । वाना नी मृत चटकेः सुकर विरह त मृतक व सै श्वः । पवनानी नद ले रो पिव
की तैः किन्न वन लाभः ॥ वेदा जै नी नी भुप नी य । कुट्ट नी । प्रति । सीग्राम विसरः ।
अस्मदा खेटक को तु कं तेन भुता नै न वति । तदेव वा दिन कति पयं यावदं सुवं
व के वं अनया व प्रतिदिनं याव प्रतिदिनं मवहितया सकलं दा सी कर्म किन्न वी ।

= अन्यः पुनः दा नामानि वसता ५

= यत्किं विमूल्येन मये वष्टीता ६

७

मदनमंजरीमेवलोका। सानंदं। प्रस्वलतुनीविविधः। स्वद्यतुजघनं। प्रवेपतामैगं।
 नदीपिनुजगमनोशास्मरसंज्ञवटाकुलठा॥ सोद्वेगं। विज्ञातास्त्रावद्विश्वासघात
 काघिञ्जिताग्रामादयः। तस्याथितिअणार्थस्त्रिसाधुः। जगडसारः। प्रविश्यज
 गडसारः। संगामविशरं। किणितसुगहस्तसजइकवडया। नैहोहंनिताहं। मा
 दनं। विक्रिणीअकवडयं। पयच्छुडु। सग्रामविसरः। ब्रणत्रस्त्रिममतावत्यं।
 शतपणानुपनयतुनवानु। जगडसारः। नाउत्रनायसंगामविसरअमहंम
 ज्जं। दाएंगेणुकवडुया। सग्रामविसरः। सविवादं। कीदृशीतेव्यवहारमयीदा
 १। जगडसारः। द्विगुणग्रहणेष्टाया। तावूलं। तौष्टीकीकला। नदीनेग्राहकाः। स
 द्धिं। भटपुत्रगतागतैः॥ संपुत्रकादंरकीरणं। पुनरन्यजन्मानिक्रियते॥ दंतुना॥

संपुत्रका क रं डव्यव्यवहारपत्रंतस्यकीरणअन्यजन्मानिक्रियते १

३३

= पत्र ४ निमिष्ठन ४
दिशिनागस्य ५

१४

सोद्वेगः। इमिणालड अमेनवेणउ वहसिया मयणमंजरी। सद्ये विवयण सारभाणि
घी पिणपयच्छदि। सनासलिः। आयेनिनेतव्वेननेतव्वे। नेपथ्ये। परधननिवि
वृद्धि मिथ्या शुक्लसमो मयेज्जगति।। सितदशन किणविवोतवोत दिगीतः पत्र
स्फुरति॥ ब्राह्मणस्पदपरिपेक्ष विनिविनीलः। रंभोनेपि व्रतविधावुपहासशीलः।
कूपी बुधोतकपिला वरवेखवत्री दिग्गोः पत्रिस्फुरति वीवकवक्रवत्री॥ ततः प्रविश
निमिथ्या शुक्लः॥ मिथ्या शुक्लः॥ पत्रिकम्पवलो क्यव। सनासलिः। आयेनिनेतव्वे
ननेतव्वे। स्वाधीने वल्लकमेलमीडली। तथाहि। अज्ञानया शिव्य सनाकनोपि
यमर्थकुलव्या विवृत्ता विमृन्तः। जय सुगोय उविर्ज तुकेतु विश्वासव्यातीन
हकास्वदेन्यः। सकाममदनमंजरी मवलोक्य॥ स्वगतं उज्ज्वलव्या सवाक्या।

१४

आकाशतश्च न्यः। ननामसावतः। आनाकरस्य
किं उअसकुले धामार्था Trust J&K. Digitized by eGangotri
नु१ व्या१

घृतससससी^१वेनुनव्या^२मैनव्या^३शात्वाहेया^४नहेया^५सहजनिपुगुणा^६न्वीदप^७
 सभ्या^८मैसभ्या^९। सेवा^{१०}मुमुक्षु^{११}शंनो^{१२}गदमयकला^{१३}शासना^{१४}द्यग्रपाले^{१५}मोहि^{१६}
 लीलावतीना^{१७}व्यसननुविनरी^{१८}नत्रिवेतः^{१९}परेतः^{२०}॥ सकोपं^{२१}॥ पनोपेकार^{२२}भू^{२३}
 न्योयः^{२४}कृणा^{२५}द्विपिनि^{२६}अनि^{२७}। सलोहकार^{२८}मखे^{२९}वैश्वसनी^{३०}पिनजीवनि^{३१}॥ नेपथ्ये^{३२}
 । गुनो^{३३}गिरी^{३४}पैवादिना^{३५}पुपा^{३६}स्पवेदान^{३७}नशास्त्राणि^{३८}दिनत्रयं^{३९}व^{४०}। अमी^{४१}समा^{४२}घ्रातवि^{४३}
 नर्क^{४४}वेदाः^{४५}समागताः^{४६}फुकट^{४७}मिश्रपादाः^{४८}॥ तनः^{४९}प्रविशति^{५०}फुकट^{५१}मिश्रः^{५२}॥ फुकटः^{५३}
 । अथे^{५४}प्रासाद^{५५}शिखर^{५६}दूषण^{५७}प्रांगण^{५८}दूषण^{५९}मदनमंजरी^{६०}॥ तथाहि^{६१}॥ उज्जीवयन्^{६२}वेनलि^{६३}
 मंडलं^{६४}मप्रयत्ना^{६५}दीवत्रय^{६६}नैमनै^{६७}कंदमुखा^{६८}बुजानि^{६९}। अस्या^{७०}विनोद^{७१}प्रितिनै^{७२}कस्पे^{७३}वि^{७४}
 त्रकान्ति^{७५}प्रासादशैल^{७६}शिखर^{७७}प्राणयी^{७८}मुखे^{७९}दुःखं^{८०}॥ मिथ्या^{८१}शुक्ल^{८२}सादन^{८३}श^{८४}॥ नोभोः^{८५}

= ज्ञानाकरस्प-५

१५
 १५
 फूकटमिश्नाः शुभ्रानैनिवादये। फूकटमिश्नः। उच्चैः स्वयः। सहर्षं वत्स। दी
 दीपुर्न्याः। उपसृत्य। कुशलं जेमवाडयामनिवासिना। मिथ्याशुक्रः। शु
 क्रश्चरणानविंदपरागप्रसादात्। फूकटमिश्नः। सांप्रतं किंवाख्यायते। मि
 थ्याशुक्रः। बोदनालक्षणो धर्मः। इत्येवगम्यसूत्रधर्मनिर्णयविधानं अष्ट
 कपालं हविर्नपदेत् स्वर्गकोम इत्येवमादिभिः युक्तिभिः साधनाधिकारणं
 व्याख्यातमस्माभिः। फूकटमिश्नः। सहर्षं वत्स महामहोपाध्यायोसि।
 सविमर्षः। अहह ब्राह्मणं विनापराधः प्रतिष्ठाप्रकर्षः। तथाहि। नापीया
 नां वचनमचनया॥ एष व्याकरणं न वेत्ति न कृतः काव्ये ध्वनेन श्रमः श्रुत्या
 चामतिनयुवात्रिकेति नः। सानिस्पृशं सद्दिदः। चांडाना निवतर्कं शासनप

दूनेया यिका न्नन्यते नापीये न तिह वन द्वाद गिना प्राजा कनसूयते ॥ मिथाशुकुः
 सकोपः । अस्मद्यज्ञा कनवार्त्ती नाकणिता नवाङ्गः । तथाहि । संशिते कुश
 वात्रिणा ममपुनो ब्रह्मपुपा न स्थिते यज्ञा गाननाः कथं कथमपि स्पृष्टा मा
 हेन्द्रादयः । कोणस्थो पि पुनस्कृतो पि यजुषा गोत्रीभुजं गोमया हाहाद्याधि
 वणः कपालिकविद्या निर्धात्रितो धूर्जटिः ॥ किं व ॥ विषमैव वा बोधुक्तिः । उ
 पपल्लि वासिनस्सत्पृष्टा मिता वनः । एकद्विमत मन्थस्रं नवाङ्गि सत्रायं नवता
 मिश्रतायाता । फू कष्टमिश्रः । व्याख्यायते स्मानिः कर्मसीमा साधर्मसीमा
 सावः । अतो हेतो देशनिद्वये ज्ञानद्वयं मिश्रः । मिथाशुकुः ॥ अथे परस्परवि
 नो वा देकमेव दर्शनीलकंते तत्कुतो मिश्रताभिमानः । किं व । वेदान्नवादिना

नवतांश्च द्वैतं प्राणि कं नवा । प्रमाणमसि वेत्तदा द्वैता पात्रिः । अथ प्रमाणं नास्ति
तत्कुतो वै अद्वैतसं सिद्धि रिति । पूरकमिश्रः । अस्त्येव प्रमाणं किं न्वभिन्नं । मि
थाश्रुक्लः । तदेव प्रमाणं तदेवा प्रमाणमेयमिति गंभीरता वेदान्तवादिना । पूर
कमिश्रः । विहस्य । अलमति शुक्ल चक्षणेन । मदनसुंदरी स्वस्य घनार्थे
वद्यमत्रागताः । सनासनिः । सहर्षं । विलोक्यतामिदं । पूरकमिश्रः । ताम
वलोक्य इत्यादि । तथा हि ॥ किं नेत्रयो नमृतवर्तिनिधं विधातुमाद्या किम
द्रुतशरीरविधानलेख्यं । संसारसारमहह त्रिजगत्प्रवित्रं स्त्रीरन्नमेत
दुपसर्पति पंकजादी ॥ **अपिब** ॥ एतस्याऽश्च नभानभीगुनसुतः पीनानि
तच्चस्थली मध्यं नेष्यति नानिगत्र पतितो नान्धर्वलंबुवति । वैद्यं धोहम

कु०

नः **कवंगपुनतो** नो मावली वायुना तर्कि नाभिगतागतव्यसनिनः किंवा वि
 धेयं विधेः॥ फूकयमिधः॥ सहर्षश्च। पुनतः पुनरवलोक्य। लावण्यामृतस
 नसी ललितगतिविमलकमलदलनयनौ। कस्य नमदन शरासनविकल
 मनसस्त्रापमपनयति॥ **अपिच॥** तैश्चैनेभिः प्रवर्धैः कतिपयनकताजा
 गानागनीनिर्नीतः कामप्रतिष्ठा नतिरस रत्नसां प्रार्थनाभिर्नवाभिः। त
 न्दीर्घकिंतुनीलोत्पलदलयुगलप्रोक्षलस्त्रिगुहृष्टिर्नव्याजैरंगहातेषु
 पवयति वमत्कारमन्त्रगंभीरी॥ **विध्यामुक्तः॥** सकोपं। अनेनेतरपशो
 विषमं भृंगानकथा। अथसंनिहिते मदनचेष्टाबुवादिनीजक्तिनेवशा
 म्या। तादृशेषनाहतेष्ववचनेन किंचिदुक्तं भवति॥ **तथा हि॥** यज्जल्पि

= एतन्नस्मिन्सुखं

किमपि वक्त्रं विलोकि तं यत्प्रीतिं प्रदानं मसकद्वजवत्सुखं वंधः। प्रत्यंगुर्वनकल
कलहात्तु कान्तिनेन सुखं तदधिकं मदनस्पृहात्तैः॥ इत्यनोन्यं कलहाद्यमानो
नृत्पतः॥ ततो मिथ्या सुकृतेन गलहसं दत्वा चानिः सानितः प्रहकठमिश्रः। त
तः प्रविशति वमनसेन विहाय वासी व्यसनाकरो वीचकः। पुनो वलोक्य। हा
विक्कष्टः। पृथुजघनतया तयोपासिकं ग्रातया नृजकडुहिना विना नृजन्म
समुत्खातनिधानस्थानमिवाति मेहदयं। **तथा च॥** अनीगर्मगलार्भ
कुंभा विवपयो वनौ। कस्य नात्रिहोतस्याः॥ कनपल्लवसंगतौ॥ अपि च। य
त्प्रेमप्रसताः प्रसादनधुराः पीयूषवधेत्किराः सन्धानदकाः स्मरकग्रह
नास्माः कलाः सुत्रुवः। प्रातर्विह्वलयंतिनः श्रुतिपथा रूपा निरूपा स

क२

अनेनेनिकु कद्वंगच्छ । आलिगनद्वेषणेन ज्ञानिस्पर्शनद्वयितोसि २

नाः कृत्वा कृत्य विचारानिष्ठु न कथा संवंधगं वच्छिदः ॥ पत्रिकत्पादिगन्धनः । अनेने
निष्ठु आदूलंगच्छ । आलिगणद्वेषणेन ज्ञाद्वेषणद्वेषितोसि ॥ व्यसना
करः । विष्णुख । ज्ञानिनीस्येव । तथाव । सौगतपादावुगतववः । एतावुपैव
स्वपि वस्तुषु प्रत्यक्ष्यवोवस्फुरन्गुनीषु । साधारणाव्यंजमिहेष्यतेयः
मृगं । शिरस्पात्मानि इदनेयः ॥ किंवास्मन्मते कणिकाः सवेजावाः । नास्या
त्मास्थायीति । दिगं वरः । अलं अलं मुखलउप्यत्रिखणे विणसोत्रिपलं
पलाविभुद्धीनानिणोउप्यत्रिखणे विणसश्रवणोत्रिवा ॥ सभासालिः ॥
सहर्षं । मृणोति श्रुतिहीनोपि ज्ञानिहीनोपि ज्ञानिमान् । स्वीकृतकृणर्गो
पि जेतुमन्यं समीहते ॥ व्यसनाकरः ॥ विष्णुख । किमनेन शब्दवाक्यश्रुतेन ।

= ॐ धर्मार्था मुस्तुष्टिर्गोपनीयं ॥ विनाशकृणद्विवा ४

अहं सुतापानार्थं दुःखया समाहृतः । तन्किमनेन शुक्कवादेन । मिथ्याशुक्लः । तन्कि
 तत्रगतोभवान् । व्यसनाकरः । अशुत्वेव । मदनमंजरीमवलोक्य ॥ किमपिल
 लितनादैः कापिसम्पासखीन्यः पृथुलशिथिलनेत्रवान्त्रकान्नावचोभिः । उ
 वासिसुनतसर्पत्रांडवाडं वनाणि प्रथयति शिथिलांगी कस्पवित्पुन्यभाजः
 ॥ ततोमिथ्याशुक्लेन कलहं कृत्वा निःसात्रितो व्यसनाकरः । ततः स^{केन} केन स्या
 नेमदनमंजरीदृष्ट्वा स्वगती । मिथ्याशुक्लः । आयातासिर्वैकं नमामि वनजो
 वासस्खलत्पत्रतेमामालिङ्ग्य नृगे कृणे कृणमि हृत्वा लुप्यतां संत्रमः । इत्या
 सन्नतमस्रं शीतदृशः शंकाकुलायाः पुनस्तेन स्यादपयो निसानसमयः स्व
 प्रेपिशांतिः कुतः ॥ पत्रिकल्पदिगन्धनः । सन्नमसं । नोऽवज्जायमहाभायह